

Pfv.I.21.038/2013/11. szám

A Kúria a dr. Moskola Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szendrei Zsuzsanna pártfogó ügyvéd által képviselt alperes ellen hagyatéki hitelezői igény iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 2.P.106.113/2011. számon folyamatban volt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.640.391/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.640.391/2012/4. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A teljes egészében pervesztes alperes pártfogó ügyvédjének a díja az alperes terhére esik.

A le nem rótt 581.600 (Ötszáznyolcvanegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes édesapja (a továbbiakban: örökhagyó) 2008. július 10. napján a felperessel kölcsönszerződést és opciós szerződést kötött egy Honda Civic 1.4. sport típusú személygépkocsi megvásárlására. A szerződés szerint a kölcsön összege 3.937.500 forint svájci frank alapú devizában, a törlesztőrészletek száma 120 hónap, a THM a szerződés megkötésekor 9,50%, míg az ügyleti kamat 8,35%; a törlesztőrészletek összege az 1-119 hónapig 48.516 forint, míg a 120. hónapban 48.559 forint.

Az örökhagyó a szerződésben foglaltaknak csak részben tett eleget, ezért a felperes a szerződést 2010. augusztus 24. napján felmondta. Az örökhagyó az írásbeli felmondó levelet 2010. szeptember 3. napján vette át személyesen.

Az örökhagyó 2010. szeptember 28-án elhunyt.

A közjegyző a hagyatékátadó végzésével az örökhagyó hagyatékát az alperesnek adta át. A hagyatékhoz tartozott egy ingatlan 1/2 tulajdoni hányada 3.500.000 forint értékben, amelyet egy M. bank javára 22.700 svájci frank és járulékaik erejéig jelzálog terhel, a Honda Civic típusú személygépkocsi 3.400.000 forint értékben, amelyet a felperes javára 3.443.627 forint tőke és járulékaik tartozást terhel, továbbá az E. Nyrt.-nél -168.329 forintból és 3.381,12 euróban nyilvántartott tőke.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.553.126 forint tőke, 54.839 forint ügyleti és 741 forint késedelmi kamat, 157.000 forint lezárási díj, 2.049.430 forint ártérítéskülönbözet megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy az örökhagyó halálát követően a szerződés megszűnése folytán az alperes mint jogutód a fenti összegekért köteles helytállni.

Az alperes kérte a kereset elutasítását arra hivatkozással, hogy az örökhagyó a fogyasztói kölcsönre hitelfedezeti biztosítást is kötött, így az örökhagyó halálával bekövetkezett a biztosítási esemény. Hivatkozott arra is, hogy a szerződés az adós halála után szűnt meg, miután 2010. október 17-én került sor ennek a ténynek a bejelentésre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek dr. M.-né dr. P. E. közjegyző hagyatékátadó végzésében megjelölt ingatlan (ingatlan 1/2 tulajdoni hányada), valamint a perbeli gépjármű 1/1 tulajdoni hányada, továbbá a 089846-001 ügyletszám alatt nyilvántartott kintlévőség összege (3.381,12 euró) erejéig 5.815.636 forintot és ennek 2010. december 17. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezési kérelmet, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig annak megváltoztatását kérte úgy, hogy az ítélet kifejezetten mondja ki: az alperes a tartozásért a hagyaték tárgyaival, a hagyaték értékéig felel.

Indokolásul - egyebek mellett - kifejtette, hogy jogi képviselő nélkül járt el, ezért az elsőfokú bíróságnak tájékoztatnia kellett volna őt arról, hogy a C. Biztosító Zrt.-t beavatkozóként perbe hívhatja. Másodlagos kérelmének indokaként előadta, hogy az elsőfokú ítéletből nem tűnik ki egyértelműen, hogy csak a hagyaték erejéig és annak tárgyaival felel.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a

pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes az elsőfokú ítélet rendelkező részében megjelölt hagyatéki vagyontárgyakkal - és azok hasznaival - felel; e vagyontárgyakból a felperes 5.815.636 forint és az elsőfokú ítéletben meghatározott járulékaik erejéig kereshet - végrehajtás útján - kielégítést.

A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a jogvita a C. Biztosító Zrt. perbeli részvétele nélkül is elbíráلható volt, mivel abban a kérdésben, hogy kötött-e az örökhagyóval hitelfedezeti biztosítást, a nyilatkozata nem volt elengedhetetlen.

Hangsúlyozta, hogy bár az elsőfokú bíróság arra vonatkozó konkrét tájékoztatást az alperesnek valóban nem adott, hogy a bizonyítandó biztosítási szerződés létrejött-e, azonban az eljárás során felhívta az alperest, hogy csatolja az örökhagyó és a C. Biztosító Zrt. között létrejött biztosítási szerződést.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az alperes a biztosítási szerződés megkötését nem bizonyította. Utalt továbbá arra, hogy az elsőfokú ítélet pontosításra szorult az alperes helytállásának mértéke és módja tekintetében.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító tartalmú határozat meghozatalát. A másodlagos kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.

Felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, továbbá, hogy az ügyben eljáró bíróságok a bizonyítékok mérlegelése során megszegték a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltakat.

Változatlanul állította, hogy az örökhagyó a kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg hitelfedezeti biztosítási szerződést kötött a C. Biztosító Zrt.-vel. Ennek a megtörténtét - szerinte - a becsatolt okiratokkal bizonyította. Változatlanul hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el, amikor nem tájékoztatta őt annak a lehetőségéről, hogy a C. Biztosító Zrt.-t a perbe beavatkozóként perbe hívhatja.

A felülvizsgálati kérelem kiegészítésében arra is hivatkozott, hogy a felek között létrejött szerződés semmis, mert a szerződés megkötésénél eljáró személy nem volt jogosult a felperes nevében jognyilatkozatot tenni.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában

való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási szabálysértést, amikor az alperest nem tájékoztatta a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján a perbehívás lehetőségéről, mivel a jogvita a C. Biztosító Zrt. perbenállása nélkül is elbíráلható volt.

Az alperes az elsőfokú eljárás során nem bizonyította, hogy jogelődje és a C. Biztosító Zrt. között olyan tartalmú megállapodás jött létre, amely alapján a perbehívásnak a Pp. 58.§-ában foglalt feltételei fennállnak.

Helyesen utalt a másodfokú bíróság arra is, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes az eljárás során csak állította, de nem bizonyította a hitelfedezeti biztosítási szerződés létrejöttét. Nem csatolt olyan nyilatkozatot, amellyel igazolta volna, hogy a jogelődje a csoportos biztosításhoz csatlakozott. A felperes elszámolásából kitűnően a havi törlesztőrészlet ilyen díjtételt nem tartalmazott.

Az alperes csak a felülvizsgálati eljárásban hivatkozott a felek között létrejött szerződés érvénytelenségére. A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát csak a korábban eljárt bíróságok jogszabálysértésre hivatkozva lehet kérni. Ebből az következik, hogy a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Miután az eddigi eljárás során az alperes a jogelődje és a felperes között létrejött szerződés érvénytelenségére nem hivatkozott, ezért a felülvizsgálati kérelem elbírálása során az alperes ezzel kapcsolatos okfejtését a Kúria figyelmen kívül hagyta.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján az alperes kérelme folytán tárgyaláson meghozott határozatával a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján a nem jogszabálysértő jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria az alperest kötelezte a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, amely a jogi képviselője munkadíjából áll.

Az alperes személyes költségmentességére figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Az alperest pártfogó ügyvéd képviselte. A jogi segítségnyújtás keretében kirendelt pártfogó ügyvéd díja a Pp. 87.§ (2) bekezdése értelmében az alperest terheli. A pártfogó ügyvéd díjának megállapításáról és kiutalásáról a 2007. évi CLII. törvénnyel módosított 2003. évi LXXX. törvény 62.§-a szerint a jogi segítségnyújtó szolgálat határoz az elsőfokú bíróság értesítését követően.

Budapest, 2014. április 16.

Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke s.k., Dr. Kiss Gábor előadó bíró s.k., Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró s.k.